ORATIO FVNEBRIS

HABITA IN ECCLESIA
Cathedrali Chriſti Oxon
in Obitum viri omni ævo dig-
niſſimi GVLIELMI
GOODVVIN *iſtius*
Eccleſiæ Decani, S.
Theol. Doctoris.

A THO. GOFFE *Artium Ma-*
giſtro ex Æde Chriſti.

OXONIÆ,
Excudebant IOHANNES LICHFIELD, &
IACOBVS SHORT. 1620.

AD LECTOREM.

*A*Beunt ſemper, Lector, ac recedunt à morientibus voces illæ, quas aut adulatio, aut ancillantis facundiæ neceſſitas exprimit: abeat ita, & à ſchedula hac, (quâ venerabile nomen implicatur) ingenioſa malignitas, ne non tàm chartam lacerare meam, quàm in dormientis manes ſævire putetur,* & tanti nominis vmbra *ceſſante Fato, ingemat,---*

----Tumulo quoq; ſenſimus hoſtem

Non meæ, ſed defuncti conſului famæ, ne totus moriatur, quem, tanti erit bonis, vivere vel ſic, *& hoc ſanè non poſſum non mihimetipſi (abſit invidia verbo) gratulari, imò & maturior ætas & ſecunda pueritia,*

Hunc ego ſi poſſim tantum ſperare dolorē *honeſta tumeat ſuperbia, tyrocinium meum, bonum illum Decanum, primâ, quâ tunc temporis potui, ſolennitate, in Æde Chriſti, ſalutaſſe, & vltimū* valedicendi *munus pro virili adminiſtraſſe:*

In peiorem, ſi quis officium hoc, rapiat, partem ſi quis, invtili ambitioni hoc cenſeat tribuendum, abortivam me hanc & immaturam prolem in lucem emiſiſſe, hoc crimen ſit à me amotum eſſe volo, hoc ſciat velim, GOODWINUM *me vidiſſe morientem, contenta erit oratio mea, ſuâ lingua, id eſt* funebri.

T. G.

EST verè fortunatus ille, cujus ex interitu, non minor penè ad omnes, quàm ad ſuos venturus eſt, dolor pervenerit. Video (Academici) video officioſam iſtam neſcio quam ambitionem, lugendum hoc ſpectaculum vel adhuc ita comitari vt vnuſquiſq; luctibus & lacrymis ſuis credat accedere quandam dignitatem, ſi miſerrimus eſſe videatur. Neq; tamen levius hoc dolentis zeli certamen, & pietatis huius noſtræ litem minùs nobilem judicetis, quod frequenti verborum ſingultu, fœlicem vmbram fortunatamq; favillam proſequuti ſumus;

Eſt aliquid fatale malum per verba levare.

Nec adhuc iterato venerandi illius nominis murmure, purgatæ veſtræ aures ſatientur, quæ perennem ſæpius pietatis vbertatem ex illius ore dimanantem imbiberunt. Nec miſeriarum cumulo hoc etiam mortalitati noſtræ novercalis addidit Natura, vt in eoſdem homines ſemper convenirent calamitas & ſilentium. Enimvero ſi ad calculum ponatur hæc jactura;

 cre-

eredetis pij nos officij memoriam impia taciturnitate corrumpere, dum imminenti penè ruina corruamus omnes, cladémq; talem paucorum tantùm lacrymis decorari patiamur. Quod ſanè paulò mecum altius mihi meditanti, neſcio quis amabilis adblanditur error *Goodwinum* nos nondum amiſiſſe noſtrum; in Muſæo ſe fortè ad tempus more ſuo abdidit, vbi numeroſa patrum volumina perſcrutatur, vbi divinis ſanctioris paginæ myſterijs extra ſe arripitur; hîc cum *Auguſtino* ſuo, & verè ſuo familiares confert ſermones, ibi aurea *Chryſoſtomi* evolvit folia, *Bernhardum* mira florum varietate veſtitum deoſculatur, aut de contextus origine *Hieronymum* eſt conſulturus, vel fortè dum diu moratur nimis, inextricabili *ſcholaſticorum* labyrintho coarctatur, totamq; vno hauſtu devoraret Theologiam, ſacer librorum helluo: hæc nimirum ipſum tenere ſolent negotia, hæc vota ipſius meditationum; Et quid ſibi aliud vult iſte apparatus? Quid pullatis veſtibus induta roſtra? Quid frequens iſte Academicorum concurſus? Expectant credo *Decanum* noſtrum exequiæ *Henrici Principis*, vel *Annæ Reginæ*, expectant illum funera *Bodleiana*, expectant juſta *Spenſeri*, *Singletoni*, *Ayrij*, quorum noviſſimas ſolennitates ab ipſo ſolummodo celebratas ipſi noviſtis Academici. Et tandem, cum per præcepta ſua toties effuſa longum

gum

gum iter ad æternitatem nos non vidit ſuſcepturos, brevius fecit per exemplum *ſemetipſum.* En homo quemadmodum jacet! en ille in cunabulis generoſus, in tyrocinio (quod non in minimo laudis genere ponendum eſt) regius *Weſtmonaſterienſis* alumnus, Sacratiſſimæ *Elizæ*, & ſereniſſimo *Iacobo* à ſacris, *Ædis Chriſti Decanus*, *Academiæ Oxonienſis* per quatuor annorum curricula *Vice-Cancellarius*,

--- *hic tumulus illi eſt*: Non ſuſtineo in tanto animi impetu argumenta conquirere, nec cadit in formulam publicus dolor: ferenda eſt vt in cæteris hæc quoq; rerum naturæ iniuria, quòd tantis meritis paria verba non accommodavit. Suggerat, alma ſuggerat mater *Academia*, quam in ſecretas vniuſcujuſq; aſtantium aures audio inſuſurrantem, fuiſſe eum hominem virtuti ſimillimum qui invitavit omnes ad optima quęq; clementia, & blandiſſimè juſſit benignitate, qui non imperium credidit gravius aut ſtabilius vi quod fit, quam quod amicitia jungitur, qui patrium putavit potius conſuefacere filios, ſua ſponte recta facere, quàm alieno metu, qui tamen mira quadam naturæ varietate, confuſoq; virtutum temperamento, idem aliquando fuit in peſſimè merentes homunciones ferociſſimus

Sed doluit quoties debuit eſſe ferox.

In bonos non mitiſſimus tantum, ſed & benig-

niſſimus

niſſimus, qui benignitatem quotidie benignitate cumulavit, & quaſi præterita cito fuiſſent obliterata, ſi deſijſſet, non putavit ſe vnquam benè feciſſe niſi iterum benefaceret. Iſta, iſta, nunc deſiderantur incrementa quæ ex hiſce roſtris ipſius ſæpius dictante ore effluxerunt: à quibus cum abfuerit, impotentem, imbellem ſenem exhauſtas vires, exangues venas, deficientes ſpiritus, languentes nervos, anhelantes periodos non ſine languore quodam, aſpicere potuimus, eundem in roſtris fulminantem, dominantem, imperantem, perſuadentem, quaſi nova donatum anima, novo infuſum vigore admirati ſumus, omnem repellentem morbi violentiam, venientem nubibus SALVATOREM ambabus vlnis amplexantem,

Credibile eſt illum ſic voluiſſe mori.

In roſtris mihi credite ſemper fuit, dum fuit in lectulo, nec antea ex illis quàm è vita deceſſit. Qualem tandem, qualem, deus bone, animam illius ſaltaſſe præcordijs judicemus, quæ ad extremum vſq; halitum, totas ſuas vires effudit, totas ſumma cum fortitudine exercuit: ſuis omnibus munita præſidijs, rationis, memoriæ, intellectus, ſenſuſq; omnis ſatellitio ſtipata fuit: nec invtilis telluris moles, nec craſſiora corporis pondera flammineum iſtius vigoris impetum potuerunt extinguere, adeo deficiente omni organo adhuc ſuas non miſſas

fe-

fecit operationes divinior ἐντελέχεια,

---Non perdere lethum
Maxima cura fuit --

Quod ſi morientium verba altiùs ſolent inſediſſe altis inſideant radicibus infixa morientis illius oracula, myſteria, conſilia, à quibus certiores facti ſumus quàm omnis nos hora applicat fato per tacitos ſilenteſq; curſus, quàm per exigua feſtinantis æui momenta pręmorimur. Si cuncta gaudia noſtra, ſi voluptates, & quæcunq; ex hac vniuerſitate mundi vel ſolicitant aſpectu, vel blandiuntur vſu, excutiamus, tota vita hominis vnus eſt dies. Nouit, nouit ille renuntiare rebus humanis, nouit, incuſare Deum vel hominem eius eſſe qui viuere velit, Jn extremis tandem vehementi chariſſimæ conjugis fletu, & liberorum gemitu è placido ſopore evocatus verbum tantùm vnum addidit, *Veni Domine Ieſu, veni cito:* Sic non reddita fuit illi vita, ſed tempus, & ipſa cupiditas ratioque moriendi hoc ipſo quo impedita fuit, accreuit: ſic ſolus vixit quoad voluit, dum mori ſemper maluit. Quod ſi humanæ vitæ conditionem præcipuè vltimus dies continet, ipſum revocate in memoriam diem. Sanctæ & indiuiduæ Trinitatis memoria celebrem, iſtius etiam fato paulo celebriorem, & ne tenebras penè Cymmerias horreamus dum tantum vidimus lumen extinctum, ipſa dies paulo ſeſe altius vltra

præcedentium, vltra ſequentium protraxerat lineam —

Hac fuimus minima contenti nocte Britanni, & extenſam cœli lucem, luce noſtra compenſauimus,

Reſq; domi geſtæ, properataq; gloria rerum
In ſydus vertere novum, ſtellamq; comantem.

Antequam noſtræ valedixiſſet ſocietati, cum Deo familiaritatem inijt, priuſquam mortalitatem exuiſſet, immortalis evaſit, & citius ſacros Angelorum hymnos in cœleſti choro decantare cepit, quàm ſermoni inter homines periodum impoſuiſſet,

-- quem nunc ſtatione peracta
Aſtraq; ſcandentem prælati regia cæli
Accepit gaudente polo --

Exultes tandem pientiſſima mater *Ædes Chriſti*, inſolito triumphes gaudio. Fuit, fuit quondam fateor tua omnium ore iactata fælicitas, feracem te Præſulum eſſe nutricem, te ſemper tuos ante hac Decanos, in Præſules, & veneranda Eccleſiæ columna enutrire,

Hæc domus quæ cælites recepit, & quæ fecit,

Et fas ſit loqui, fortaſſis etiam faciet, alios in Epiſcopatus, GOODWINVM prius in cœlos transtulit, & ad illud dignitatis extulit faſtigiũ quod nec nutu regum, nec morum varietate, nec temporis viciſſitudine, nec vllo mortalitatis fato afficitur. Nec hic *Decanus* diutius viue-

re

te voluit,qui ibi ſemper ſe victurum pro certo habuit. Qui cum hic fuerit *Bonus Ædis Chriſti Decanus*, & hoc cogmine bene notus, *Bonus Ædis Chriſti Decanus:* Optimus ſemper ſic fuit,ſed non maximus, ergo in conſpectum ſolius *Opt. Max.* ſe contulit; ad cujus devolutum genua illum videre videor indefeſſa effundentem vota,vt nobis tandem alter ipſius clementiæ,bonitatis,manſuetudinis, religionis accedat ſucceſſor. Nobile enim *Decanorum* Par, *Reverendiſſimum Londinenſem Epiſcopum* adhuc ſuperſtitem, & nuperrimum GOODWINUM ætas noſtra vidit,vt alium vix feramus niſi optimum;adeo facilius credendum erit, vt eſſe aliquis ipſorum ſucceſſor eſſe poſſit, quàm vt velit. Sed nondum ingrata nominum perturbatione ſoles orientes adorabimus; omnes vivendi ſubtilitates deponat neceſſe eſt, qui te vidit morientem,quem non mihi tantùm, ſed vobis ejuſdem ætatis & conditionis, Academici,ingens propono ſpectaculum, & vobis purpurata(præ ætatis maturitate ſaltem fato vicinioribus) *Doctorum* cohors, & tibi tantæ *Cathedræ Moderator*, qui cũ omnes enodaueris diſputationum laqueos magnum moriendi ſtudium à moriente *Socero* non erubeſces didiciſſe. Mortuum hunc *Decanum* omni propagandum ſæculo, nulla obruendum vetuſtate propono grande moriendi exemplum: Invertamus

D[r]. *Prideaux* Regium in Theologia Profeſſorem, & Vicecancellarium Academiæ.

tamus

tamus illud Philoſophi, optimum eſt non naſci proximum citò mori; bonum fatemur eſt nunc naſci, optimum ſic mori. Et tacitos neſcio quos ſuſurros ab vniuſcujuſq; ore audio obmurmurantes,

Cum mihi ſupremos Lacheſis perneuerit annos
Non aliter cineres mando iacere meos.

FINIS.

C 11979 SL
12986

REPRODUCED FROM THE COPY IN THE

HENRY E. HUNTINGTON LIBRARY

FOR REFERENCE ONLY. NOT FOR REPRODUCTION